

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 lutego 2014 roku B. N., A. N. wnieśli przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o ustalenie, że powodowie B. N., A. N. są właścicielami pojazdu M. (...) nr podwozia (...) nr rej. (...).

Swoje roszczenie strona powodowa wywodziła z umowy leasingu zawartej w dniu 21 lutego 2008 roku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lutego 2008 roku pomiędzy stronami zawarto umowę leasingu nr K 105137 przedmiotem, której był M. (...) nr (...), nr rej. (...). Podstawowy okres trwania umowy rozpoczął się z dniem jej zawarcia, a zakończyć się miał z upływem ostatniego dnia okresu, za który należna była ostatnia rata wynagrodzenia przy czym ostatnia rata, nr 61 miała zostać zapłacona do dnia 5 lutego 2013 roku (umowa – k. 14 -17, owu – k. 12, 86).

Pismem z dnia 10 grudnia 2012 roku pozwany wezwał powodów do zapłaty łącznej kwoty 6 383,10 zł w terminie do dnia 17 grudnia 2012 roku, informując, iż brak płatności w tej dacie będzie skutkowało natychmiastowym wypowiedzeniem łączących stron umów. Na powyższe zadłużenie składało się:

- 2 968,10 zł wraz z odsetkami w kwocie 678,46 zł tytułem zapłaty raty leasingowej wynikającej z umowy leasingu nr K 105137 za miesiąc listopada 2012 roku ;

- 2 171,15 zł wraz z odsetkami w kwocie 565,30 zł tytułem zapłaty raty leasingowej wynikającej z umowy leasingu nr K 106367 za miesiąc listopada 2012 roku (wezwanie – k. 51).

Pismem z dnia 15 grudnia 2012 roku (k. 26) pozwany wobec zbliżającego się terminu wygaśnięcia umowy leasingu nr K 105137 zwrócił się do powodów o zapłatę wszelkich należności wynikających z umowy leasingu nr K 105137, w tym o zapłatę kaucji gwarancyjnej w kwocie 137,76 zł – w sytuacji, gdyby nie doszło do nabycia przez powodów przedmiotu leasingu.

Ze względu na brak zapłaty rat leasingowych w terminie wyznaczonym w wezwaniu z dnia 10 grudnia 2012 roku, pozwany pismem z dnia 27 grudnia 2012 roku wypowiedział umowę leasingu K 105137, pismo to doręczono powodom w dniu 31 grudnia 2012 roku. Jednocześnie pozwany wezwał powodów do zapłaty kwoty 6753,53 zł tytułem zaległych rat leasingowych wraz z odsetkami, kwoty 4477,24 zł tytułem odszkodowania za wypowiedzenie przedmiotowej umowy oraz do zwrotu przedmiotu leasingu (wypowiedzenie – k. 52, zpo – k. 53).

B. N. w piśmie z dnia 30 stycznia 2013 roku zawniósł do pozwanego o wznowienie umowy leasingu K 105137 i jednocześnie zobowiązał się do zapłaty wszelkich związanych z tą umową należności (pismo – k. 50).

W dniu 5 lutego 2013 roku powodowie dokonali płatności na rzecz pozwanego kwoty 13 069,22 zł tytułem zapłaty za raty leasingowe wynikające z umowy leasingu nr K 105137. Przedmiotowa wpłata obejmowała należności z tytułu:

- Faktury VAT na kwotę 3 022,33 zł z terminem płatności 5 listopada 2012 roku (faktura VAT z dnia 18 października 2012 roku – k. 20);

- Faktury VAT na kwotę 3 030,27 zł z terminem płatności 5 grudnia 2012 roku (faktura VAT z dnia 22 listopada 2012 roku – k. 21);

- Faktury VAT na kwotę 3 031,53 zł z terminem płatności 5 stycznia 2013 roku (faktura VAT z dnia 20 grudnia 2012 roku – k. 22);

oraz odsetek od tych płatności, a także kaucji gwarancyjnej (potwierdzenie przelewu – k. 25, faktury VAT – k. 20 - 22).

Pismem z dnia 13 czerwca 2013 roku powodowie zwrócili się do pozwanego o dostarczenie faktury VAT dotyczącej nabycia pojazdu M. (...) nr podwozia (...) nr rej. (...) wraz z książką pojazdu (k. 27 - 28).

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności. Sąd oddalił wnioski dowodowe złożone przez powodów w pkt 7 – 8 pozwu, z tej przyczyny, iż zarówno okoliczność „braku woli pozwanego ugodowego zakończenia sporu” jak również okoliczność „działań pozwanego zmierzających do odzyskania rzekomo jego własności - pojazdu M. (...) nr podwozia (...) nr rej. (...)” nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu. Sąd oddalił również wniosek zgłoszony przez powodów w pkt 6 pozwu, zebrany bowiem w sprawie materiał dowodowy w wystarczającym stopniu pozwolił na dokonanie ustaleń faktycznych. Sąd oddalił także, dowód z przesłuchania stron z uwagi na to, iż w świetle dotychczas zgromadzonych dowodów, okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały ustalone w wystarczającym stopniu. Wskazać bowiem należy, iż w myśl przepisu art. 299 § 1 k.p.c. dowód z przesłuchania stron ma charakter subsydiarnego środka dowodowego, który powinien być przeprowadzony jedynie wówczas, gdy za pomocą innych środków dowodowych nie zostały dostatecznie wyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo należało oddalić w całości.

Podstawę roszczenia powodów stanowił art. 189 k.p.c. w zw. z art. 7091 k. c. W myśl pierwszego z powołanych powyżej przepisów powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Powyższe oznacza, iż materialnoprawną przesłanką zasadności powództwa, w którym powód domaga się sądowego ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa jest istnienie interesu prawnego rozumianego, jako potrzebę prawną wynikającą z sytuacji prawnej, w jakiej się powód znajduje. W świetle przepisu art. 189 k.p.c. pojęcie interesu prawnego ma znaczenie uniwersalne i stanowi szeroką formułę, obejmującą wiele sytuacji prawnych, w których uwikłany może być podmiot występujący z powództwem o ustalenie istnienia (nieistnienia) prawa lub stosunku prawnego.

W ocenie Sądu powodowie niewątpliwie wykazali istnienie interesu prawnego w wytoczeniu przedmiotowego powództwa. Pomiędzy stronami zawarta została umowa leasingu opisana w art. 7091 k. c., przez którą finansujący zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, nabyć rzecz od oznaczonego zbywcy na warunkach określonych w tej umowie i oddać tę rzecz korzystającemu do używania albo używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony, a korzystający zobowiązuje się zapłacić finansującemu w uzgodnionych ratach wynagrodzenie pieniężne, równe co najmniej cenie lub wynagrodzeniu z tytułu nabycia rzeczy przez finansującego. Niniejszym pozwem, powodowie dochodzili ustalenia, iż są właścicielami pojazdu M. (...) nr podwozia (...) nr rej. (...). W opinii powodów nabyli oni prawo własności opisanego wyżej pojazdu na podstawie pkt 7. 1 owu leasingu z dnia 21 lutego 2008 roku, który stanowi, iż po upływie podstawowego okresu trwania umowy leasingu korzystającemu pod warunkiem uregulowania wszelkich zobowiązań wobec finansującego z tytułu umowy leasingu oraz niezalegania z zapłatą jakichkolwiek wymagalnych należności na rzecz finansującego, przysługuje prawo do nabycia przedmiotu leasingu za cenę określoną w umowie lub wskazanie osoby trzeciej, która w terminie nie dłuższym niż 7 dni po upływie podstawowego okresu trwania umowy nabędzie przedmiot leasingu za cenę rynkową nie niższą jednak niż cena sprzedaży określona w umowie. Powodowie powołali się na to, iż pismem z dnia 15 grudnia 2012 roku pozwany określił w szczegółowy sposób warunki dotyczące nabycia ww. auta, w myśl, których powodowie winni do dnia 5 lutego 2013 roku uregulować wszystkie należności wynikające z umowy leasingu oraz złożyć deklarację nabycia pojazdu. Czemu powodowie w ich ocenie zadośćczynili.

Strona pozwana podniosła, iż ze względu na nieterminowe płatności ze strony powodów, umowa leasingu, po wcześniejszym wyznaczeniu dodatkowego terminu na spłatę wszystkich należności, została rozwiązana przez pozwanego ze skutkiem natychmiastowym z dnia 27 grudnia 2012 roku. A tym samym po stronie pozwanej nie powstał

obowiązek przeniesienia prawa własności opisanego powyżej pojazdu, nawet po dokonaniu przez powodów płatności w dniu 5 lutego 2013 roku, gdyż należności te były już od dawna wymagalne.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż umowa leasingu nr K 105137 z dnia 21 lutego 2008 roku została skutecznie wypowiedziana przez pozwanego na mocy oświadczenia zawartego w piśmie z dnia 27 grudnia 2012 roku, które zostało doręczone powodom z dnia 31 grudnia 2012 roku. Podnieść należy, iż kwestią bezsporną było to, iż powodowie dopuścili się zwłoki w zapłacie należności stwierdzonych następującymi fakturami VAT:

- Fakturą VAT na kwotę 3 022,33 zł z terminem płatności 5 listopada 2012 roku (k. 20);

- Fakturą VAT na kwotę 3 030,27 zł z terminem płatności 5 grudnia 2012 roku (k. 21);

- Fakturą VAT na kwotę 3 031,53 zł z terminem płatności 5 stycznia 2013 roku (k. 22).

Niewątpliwie też powodowie nie zastosowali się do treści wezwania z dnia 10 grudnia 2012 roku, w którym pozwany wezwał powodów do zapłaty łącznej kwoty 6 383,10 zł w terminie do dnia 17 grudnia 2012 roku, informując, iż brak płatności do tej daty będzie skutkował natychmiastowym wypowiedzeniem łączących stron umów. Z tej przyczyny pozwany wypowiedział przedmiotową umowę leasingu. Podnieść należy, iż takie działanie znajduje podstawę nie tylko w treści łączącej strony umowy, ale także w art. 70913 § 2 k.c., który stanowi, iż jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć na piśmie korzystającemu odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia. Postanowienia umowne mniej korzystne dla korzystającego są nieważne.

Odnosząc się natomiast do charakteru pisma pozwanego z dnia 15 grudnia 2012 roku podnieść należy, iż pismo to w żaden sposób nie modyfikowało łączącego strony stosunku poprzez wydłużenie terminu zapłaty zaległych rat leasingowych. W piśmie tym pozwany wezwał powodów do zapłaty zaległości, a także poinformował ich o obowiązkach związanych ze zbliżającym się wygaśnięciem umowy leasingu. Treść tego pisma w żaden sposób nie stoi w sprzeczności ani z wcześniejszym wezwaniem do zapłaty, ani z późniejszym wypowiedzeniem umowy. A zatem skoro doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy leasingu przez pozwanego z winy powodów, to późniejsza zapłata przez powodów kwoty 13 069,22 zł tytułem zaległych rat oraz złożenie pozwanemu deklaracji nabycia pojazdu nie mogła skutkować powstaniem obowiązku po stronie pozwanej do przeniesienia prawa własności przedmiotu leasingu.

Z uwagi na brak wykazania przesłanek nabycia przedmiotu umowy leasingu nr K 105137 z dnia 21 lutego 2008 roku powództwo na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 7091 k. c. należało oddalić.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w całości nakładając na powodów obowiązek zwrotów kosztu procesu na rzecz pozwanego, które stanowią koszty zastępstwa procesowego według stawki minimalnej na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013 nr 0 poz. 490) – 2400,00 zł, wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł.

ZARZĄDZENIE

(...)